

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo iii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica v. post Trinitatis

ralis legati. Sed excusatio non valet quia per eum stat q non habet libertatem. et is ei imputat. ff. de legatis. l. Si quis seruus. Sic et totum imputat eis q non habet gratiam. qz sicut hie dicitur. di. iij. Nec quecunq. Sicut sol equilater sup omnes radiat: sic gra dei equilater offert omnibus: tamen illud necessarium est ad deum convertamur et sibi appropinquemus. Audite/ plibent appropinquare et sine q nullatenus securi esse possentis. Expone: no/ rando illud Jac. iij. Appropinquate deo et ipse appropinquabit vobis.

Dñica. v. post Trinitatis Serm. iij

Noli timere. In hie vocati estis ut benedictione hereditate possideatis. I. Pe. iij. Id non debemus timere. In illis aut ppis tangunt tria.

Primum gratiosa vocatio. vocati estis. Secundum vocationis conclusionem ut benedictione possideatis.

Tertium conclusionis confirmatio. hereditate. i. firme et perpetuo ad modum hereditatis. De his tribus. i. Pe. v. Deo ois gratia vocavit nos in eternam gloriam suam.

Noli etc.

Primum arti. An spes precedat charitatem? No. Aug. li. iij. de ci. dei. His affectio ut ex amore. Contra. Dat. j. Abrahā genuit Isaac: Isaac autem genuit iacob. Glo. i. fides generat spem: et spes charitatem. Rūdet Bon. in. iij. dist. xxvj. Dupliciter comparare possumus istos habitus. Aut fm se. Aut in ordine ad actus. Primum non habent ordinem quia omnes virtutes gratuite sibi infundunt. Secundo modum habent ordinem ad alterum: quia actus unus disponit ad actum alterum: quoniam gratia spei disponit ad actum charitatis tanquam ad spirituales edificij complementum. Nemo enim diligit aliquid bonum propter se et super omnia nisi speret se ad illud posse pervenire. Hinc est quod secundum ordinem nature actus spei precedit actum charitatis. Ad illud autem quod obijciat dicendum quod verum est de amore secundum statum et imperfectum: sed sic amor secundum imperfectionem statum est omnium affectionum principium: sic secundum suam perfectionem est omnium affectionum terminus: si

nalis et complementum. Des enim affectiones aie ad hie ordinantur ut deo perfecte ametur. Charitas autem non noiat quicquidque amore sed amore perfectum. Hec Bon. Pro fun. Sicut dicit Arist. in philosophicamentis. Primum dicitur aliquid alio aut tempore: aut naturali presuppositione: aut dignitate: et alijs modis ibi positum. Et dicitur dignitate quidem non est dubium quoniam charitas simpliciter sit prior spei: tempore vero simul infunduntur habet spei et charitatis. Sic etiam ut plurimum sunt sibi tempore. De ordine autem naturalis est questio. Et stat quod spes multum disponit ad amorem. Unde dicit Quintus. li. heroidum. Spes bona dat vires. Sicut autem vires animi ex charitate. Cum ergo quis An spes etc. Dicitur in. vt s. Ex qua concluditur quod spes facit mentis elevationem ad deum et ad vicedinem future prelationis. Heb. vj. Spem habentem incedentem usque ad interiora velaminis ubi precursor pro nobis introiit christus. Unde spes quodammodo ante tempus introducit in paradysum. Unde super illud ps. Spera in domino. dicit glosa. Per spem intrat ad videndum id quod credit. Prover. x. Expectatio iustorum leticia. Sed attendite quoniam per oppositum: in quorum expectatione est tristitia quoniam aliter presumat. Avari: o luxuriosi: o sacrilegi etc. Lerte ut dicitur. puer. x. Spes impiorum pibit. Et eodem modo ut iam diximus. Expectatio iustorum leticia. Figura in Gen. Abrahā diu expectavit promissum de filio promissionis: et tandem habuit filium Isaac quem (ut dicit Paulus) ad Rom. iij) expectavit in spe et spem. In spe. s. gratia et spem scilicet nature. Expone quoniam Isaac inter praefatus risus: et sicut leticia iustis reprobis. Nam ut ait ps. Exultabunt sancti in gloria. Secundum autem. In pcc. etc. In hie autem dicitur tantum triplex spe quoniam ad spem nos hortantur ipse themas.

Prima est spes moderata.

Secunda est spes detestanda.

Tertia est spes amplexanda.

Prima sicut etc. hec est animi compassio cuius obiectum est bonum futurum quodcumque cum arduitate et difficultate adipiscendi apprehensum. et hec etiam in brutis invenitur. Ista igitur est expectatio non certa alicuius boni futuri ex ratione aut conjectura probabili. Hec est moderanda quia potest esse bona et mala. Hac spe dicitur mercator laborare spe lucri. Tunc autem est commendabilis quoniam in solo deo principia

lter ponit z ordiat ad vltimū finē. Hmōi spes erat in iuda machabeo. de q̄ dicit. ij. Mach. xv. Machabeus semp̄ fidebat cū oim spe auxiliū sibi a dño affutur. **S**econdū ē spes amplexanda. **H**ec est virtus theologica faciens in deū redēret sibi inniti. Hec autē spes p̄ncipalr respicit b̄titudinē eternā. secundario autē alia q̄ petunt a deo in ordine ad b̄titudinē eternā. vt dicit Tho. ij. q. xvij. **T**ertīa est spes detestanda q̄ vitz nō deo s̄ creature inuititur. Sap. ij. Vacua spes illoz: hmōi est spes eoz q̄ f̄idit i sua iusticia Lu. xvij. d̄t dñs ad q̄da q̄ i se f̄idēbāt tāq̄ iusti z c. Hec ē fallax. qz vt dicit Greg. Sepe sorder i oculū dicit qd̄ fulget in oculū opant. Itē spes eoz q̄ cōfidunt in sua sapia vt fuerunt p̄bi. Aug. in solit. Audiuim⁹ z vidim⁹ multos sua sapia in celos ascendisse: z eoz animas in abyssos perisse. qd̄ vtiq̄ non sine timore recolit: et sine magno timore non confiteor. Ideo Luc. xj. Tūde ergo ne lūmē qd̄ in te est tenebre sint. Itē spes eoz q̄ cōfidunt in sua potentia vt schmacherib rex assyrioz. de q̄ h̄t Esa. xxxvj. et. xxxvij. q̄ in multitudine exercitū confidebat zc. Nota h̄storā q̄ etiā plenius z expressius h̄t. iij. Reg. xvij. et. xix. Et nota miser finē ei⁹ Lu. j. Deposuit pot. de sede. et Baruch. ij. ca. Ubi sunt p̄ncipes gentiū zc. sequit. Exterminati sunt zc. Itē spes eoz q̄ confidit in sua prudentia q̄ sciūt dare astuta p̄silia q̄nqz ad opprimēdos simplices Esa. xxx. Ne q̄ pfundū estis cordētales aut cōfundunt. **E**xēplū. ij. Reg. xvij. de achib topbel. vide ibi quō confusus laq̄o se suspēdit. Est etiā notabile exēplū de aman. lib. Hester. Itē spes eoz q̄ confidunt in diuitiaz abundantia: q̄ vt dicit Greg. Tanto amore diligūt transitoria vt totā spem suā ponāt in eis p̄s. Ecce hō q̄ non posuit deū adiutorē sibi: sed sperauit i multitudine diuit. su. Sed spes talū p̄bit. Job. xvij. Diues cū dormit. nihil secū afferet. Apertur oculos suos z nihil inueniet: app̄ebēdet eū q̄i aq̄ inopia: opprimet eū tēpestas. tollet eū vent⁹ vrens. Itē spes eoz q̄ f̄idunt in amicōz pluralitate: affinitate aut cōsanguinitate. Hiere. xvij. Male dicit hō q̄ cōfidit in hoier: z ponit carnē brachiū suū. Itē spes illoz q̄ confidunt in vite diutur/

nitate. Greg. in mora. Reprobōz mentes erga dies vite p̄ntis tanto amore constringunt. vt semp̄ appetāt bicyuere: quatin⁹ si valerent viuendi cursū desideraret nunq̄ finire. Hec autē spes a deo seducit vt vitē ueniat aliq̄s q̄ in mortis articulo posit⁹ nō speret adhuc euadere. **E**xēplū. ij. mach. ix. de impiissimo antiocho q̄ a deo percuss⁹ plaga insanabili: ita vt de ei⁹ corpe p̄mes scaturirent ac viuentes in doloribz carnes ei⁹ effluerēt z illius fetore exercat⁹ grauaretur: dicebat tñ Ego infirmitate graui dephensus necessariū duxi p̄ cōi vtilitate curam h̄re nō desperans memetipm: s̄ multā spem h̄ns effugēdi infirmitatē. Ecce in desperatissimo statu posit⁹ non desperabat z de negocijs extrinsecis curam h̄ns: d̄ salute aie nō curabat. Hoc mō fere oēs in extremis excecant. **Q** vana spes mortaliū. Sap. v. Spes impij q̄si lanugo ē q̄ a vento mouet: z tanq̄ spuma gracilis q̄ a vento dispergit: z tāq̄ fum⁹ q̄ a vento diffusus est: z tanq̄ mēoria hospiti⁹ vlt⁹ diei p̄tereunt.

Tertiar. Aud. zc. Videte q̄ f̄atuū z piculosū ē spem h̄re in hūanis rebz et corp̄ibz: cū lex dicat. Quid erit stabile z immobile inf̄ hoies vt nullā patiat mutatio nē cū ois n̄t act⁹ sub p̄petuo motu p̄sistat. ff. de iudicijs. l. Proponēbas. Et in autentica d̄ alienatiōe z p̄mutatiōe i rebz eccl̄ia/ stic. coll. p̄ima. §. Ut non. z de p̄se. di. v. Ne tales. Manere i vno statu nō ē corporū natura: nec sp̄ q̄scere In talibz q̄ nō est sperādū. An secur⁹ sit debilis q̄sq̄ imites baculo arūdineo/ aut hō ex̄ns in nauī q̄sita vndiqz ipulsa a maris tēpestate. Expone z applica notādo illd̄ Senec. ad lu. Noli tranquillitati hūic f̄idere/ momēto mare euertit. z plerūqz vbi luserit nauigia sorbēt

Dñica. v. post Trinitatis.
Sermo. v.

Noli timere.
Qui ei vult vitā diligere z videre dies bonos cohibeat linguā suā a malis z labia ei⁹ ne loq̄nt̄ doli: declinet autē a malis z faciat bonū. j. Pe. ij. Qui sic faciet: nō habebit causam timēdi